

SKAT
Østbanegade 123
København Ø

15. september 2015

Revideret udkast til styresignal om SKATs retningslinjer for tilbagebetaling af beløb opkrævet i strid med EU-retten, H223-15 nr. 1 (H133-15).

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

SKAT har den 7. september 2015 fremsendt ovennævnte forslag til styresignal til FSR - danske revisorer med anmodning om bemærkninger.

FSR takker for denne mulighed for at fremkomme med supplerende bemærkninger til det reviderede udkast til styresignal, dog fastholder FSR forsat kommentarerne som er afgivet i den første høring.

FSR har herudover følgende bemærkning til det reviderede udkast til styresignal.

FSR bemærker indledningsvist, at foreningen finder det meget beklageligt, at styresignalerne ikke indeholder nogen specifik stillingtagen til nogle af de mange konkrete situationer, som SKAT er blevet bekendt med i det udvidede høringsforløb. Efter FSRs opfattelse bør styresignaler så vidt muligt forsøge at hjælpe virksomhederne til afklaring af deres konkrete situationer, og det er derfor ønskeligt med eksempler baseret på konkrete situationer.

FSR hæfter sig ved, at SKAT trods bemærkningerne på mødet den 25. august 2015 fastholder, at krav rejst af efterfølgende omsætningsled følger forældelseslovens almindelige 3-årige forældelse.

Det følger af hele Danfoss og Sauer-Danfoss sagen, at 2. led og 3. led skal have samme mulighed for tilbagebetaling af den ulovligt opkrævede afgift, som 1. led. Se i den forbindelse præmis 23, hvoraf fremgår

”at retten til tilbagesøgning af beløb erlagt i urigtig formening om skyld har til formål at afhjælpe konsekvenserne af afgiftens uforenelighed med EU-retten ved at udligne den økonomiske byrde, som afgiften med urette har påført den erhvervsdrivende, der i sidste ende har båret den”.

Så længe der ikke er fastsat specifikke regler for tilbagesøgning af afgift for 2. og 3. led, må sådanne krav derfor også antages at skulle behandles efter samme regler som for tilbagesøgning hos 1. led. Landsretten skriver også herom, som indledning til spørgsmålet om forældelse, at

”de danske regler om tilbagebetaling, som er fastlagt i retspraksis, skal derfor i lyset af EU-rettens krav - i sager om ulovligt opkrævede statslige afgifter - anvendes således, at virksomheder i 2. eller 3. led direkte kan rejse krav om tilbagebetaling over for Skatteministeriet inden for de rammer, som ved lov måtte blive fastlagt for den nærmere procedure herfor”.

Da der ikke på nuværende tidspunkt er fastsat rammer og procedurer for efterfølgende omsætningsleds tilbagesøgning, og der ikke findes andre regler for tilbagebetaling af skatter og afgifter end dem, der fremgår af Skatteforvaltningsloven, må Landsrettens bemærkninger også antages at henvise til, at Skattestyrelseslovens regler finder analog anvendelse.

Følgende fremgår da også lovforslag 166 fra 2006 om baggrunden for at give Skatteforvaltningsloven en særlig 10-årig forældelsesregel:

”Skatteministeriet finder, at det er en naturlig konsekvens af forslaget til forældelsesloven om kortere forældelsesfrister, at forældelsesfristen for de afledte skattekrav i disse tilfælde fastsættes til 10 år, svarende til den absolutte forældelsesfrist efter § 3, stk. 3, i det samtidig fremsatte forslag til ny forældelseslov.”

Og senere i bemærkningerne

”Forældelsesfristen vil herefter efter forslaget være 10 år i alle tilfælde, hvor skatteansættelsen kan foretages eller ændres uden for den 3-årige ordinære ansættelsesfrist. Forslaget sikrer dermed, at alle relevante ændringer i forbindelse med ekstraordinære ansættelsesændringer kan foretages lige mange år tilbage, uanset at nogle ændringer skal foretages efter én bestemmelse, mens andre skal foretages efter en anden. Herved undgås de asymmetrier, der kan opstå efter de gældende regler, hvor forældelsen ikke er den samme i alle tilfælde, hvor skatteansættelsen foretages uden for den ordinære ansættelsesfrist.”

FSR finder det i den forbindelse betænkeligt, at behandle efterfølgende leds muligheder for tilbagesøgning som et almindeligt civilretligt krav, idet EU-Domstolen, Landsretten og Skatteministeriet selv netop afviser de civilretlige regler som tilstrækkelige til at sikre, at den virksomhed, der har båret afgiften i sidste ende, tilbagebetales beløbet. Det må gælde både i forhold til selve

adgangen til at kunne søge afgiften tilbagebetalt såvel som i forhold til perioden/forældelsen.

Side 3

FSR finder også anledning til at kommentere på overvæltningsproblematikken. Reglerne om overvæltning har alene til formål at forhindre, at virksomhederne opnår en uberettiget berigelse ved tilbagebetalingen, men må ikke, som både EU-Domstolen og Landsretten fastslår, bruges som middel til at forhindre tilbagebetaling til den, som i sidste ende har båret afgiften. Reglerne har med andre ord alene til formål at regulere, hvem der er berettiget til tilbagebetalingen. FSR forstår naturligvis hensynet til, at der ikke må forekomme situationer, hvor begge parter berettiget kan rejse krav om tilbagebetaling, men forstår ikke begrænsningen i parternes aftalefrihed. Hvis parterne efterfølgende indgår aftale om, at den afgiftspligtige forpligter sig til at tilbagebetale beløbet til det efterfølgende omsætningsled og fremlægger skriftlig dokumentation på dette, må det efter FSR's opfattelse anses som tilstrækkeligt til at sikre, at tilbagebetalingen ikke indebærer uberettiget berigelse af den afgiftspligtige. Ligeledes må det også være tilstrækkeligt, at aftager fremlægger en erklæring fra leverandøren om, at denne har overvæltet, men ikke vil deltage i tilbagesøgningen, hvorefter det alene er aftager, der har mulighed for at søge tilbage. Dette følger bl.a. af EU-Domstolens dom i de forenede sager C-192/95 - C-218/05, Société Comateb, præmis 24, hvori det anføres:

"I denne forbindelse bemærkes for det første, at hvis den endelige køber hos den erhvervsdrivende kan få den afgift, der er overvæltet på ham, tilbagebetalt, skal den erhvervsdrivende herefter kunne kræve beløbet tilbagebetalt af de nationale myndigheder."

Denne retsstilling eliminere endvidere mange af de usikkerheder, som virksomhederne står overfor i forhold til, hvem der er berettiget/forpligtet til at søge om tilbagebetaling.

FSR står gerne til rådighed såfremt der ønskes en uddybning af kommentarerne til styresignalet.

Med venlig hilsen

Arne Larsen
Viceformand for skatteudvalget

Kasper Bring Truelsen
Skattekonsulent